

Kedves Magyar Testvéreim!

A honfoglalás 1110. évfordulóját ünnepeljük itt, a tíz éve felállított díszkút előtt. Egyúttal felköszöntjük a kútavatáskor örökbe fogadott s ma tízesztendő kislányunkat, Hóti Ágnesset, aki majd közös alapítványi szándékunk szerint 2046-ban felbontja és a város múzeumába helyezi az alapító okmányt.

Állapítsuk meg mindjárt, hogy rendkívül súlyos feltételeket támasztottunk tíz évvel ezelőtt. Mert ahhoz, hogy ez a kedves, okos, gyönyörű magyar kislány, a mi Ágikánk ezt negyven év múlva megtehesse, több nehéz feltételnek kell teljesülnie. Sümegnek magyar városnak kell maradnia és Áginknak nemcsak a szülői házban, hanem iskoláiban és kint az életben is úgy kell nevelkednie és léteznie a következő években, hogy ezt a magyar feladatot becsülettel elláthassa. Sem ünnepeltünknek, sem pedig Sümeg városának és népének nincs olyan jó esélye az életre, mint a honfoglaláskor volt minden bevonuló magyar embernek. Ha Ági a magyar középkorban, valamelyik honfoglaló törzs valamelyik nemzetségében született volna, semmi akadály nem állna előtte, és semmilyen bizonytalanság nem venné körül egy ilyen több évtizedre szóló magyar feladat teljesítésében. Az a haza, amelyet akkor eleink erővel, vitézséggel és hatalmas államvezetési tudással elfoglaltak és megszerveztek, örök magyar hazának lett szánya. Egy magabiztos nép teremtett birodalmat magának a Kárpát-medencében. Ez a magyar birodalom ma már nem létezik. Aki ezt nem veszi tudomásul, egyszerűen ostoba. Az már azonban, hogy a középkori magyar birodalom fennállásának ténye a mai magyarság öntudatából ki van iktatva, hogy rá emlékezni sem szabad, és nemcsak Ágnes nemzedékének, hanem sok-sok magyar nemzedéknek a tudatából száműzve van, az már bizony példátlan történelemhamisítás és még inkább nemzetellenes, nemzetfojtó eljárás. Tűrhetetlen állapot, az idegenség rémuralma.

Ma a magyar nép határokon kívüli és határokon belüli milliói keserű szájjal veszik tudomásul, hogy nincs hazájuk. Az anyaország vezető rétege idegen zsoldban áll. A jelenlegi kormánynak minden tette az idegenek kiszolgálására irányul. A társadalom felett uralkodó gyarmati burzsoázia minden fillérje, minden milliárdja bér, zsold és júdáspénz, minden hatalma a leplezett azonosságú, ide benyomuló idegenségtől származik.

A magyarság ma ketté van szakadva. Nem jobb- és baloldalra, ahogy ábrázolni szokták, hanem egy néhány százezres létszámú gyarmati burzsoáziára és a többire, a nép egyre szegényedő millióira, a létükért küzdő, avagy a pusztulásukba már beletörődött magyarok rétegeire.

Megállapíthatjuk: Magyarországnak, beleértve a legsötétebb időköt is, ennyire rossz, nép- és nemzetellenes kormánya még nem volt. Ehhez azonban sajnos hozzá kell tennünk, hogy megújulás, teljes megtisztulás nélkül a kormánnyal ellenzékként ma az Országgyűlésben szembenálló erők sem alkalmasak az ország vezetésére. Hiába mondják magukat konzervatívnak, kereszténynek, nemzetinek, polgárinak, meg vannak fertőzve azzal a liberalizmussal, amely mára már nem egyéb, a megszállás és a nemzetfelszámolás álcája, egy világméretű betegség és a bolsevizmus maradványaival szövetkező uralkodási forma. A liberalizmus emberellenessé vált, háborúzik, öl, pusztít, és katasztrófa felé sodorja az emberiséget. Már semmi köze nincs az eredeti, felszabadító liberálisizmushoz. Nemzeti, keresztény erő nem lehet egy globális, emberellenes büntett cinkosa, segédcsapata. Magyarországot a jövőben csak egy, a magyar néppel feltétel nélkül és teljes mértékben azonosuló, csak és kizárólag a magyar érdeket szolgáló vezető réteg vezetheti.

Ezt most azért kell hangsúlyoznunk, mert a magyarság most újra egy fordulat kanyarjához érkezett. Akármilyen furán hangzik is, újra fennáll a rendszerváltás lehetősége. Most, amikor annyira mélyen vagyunk, amennyire mélyen még talán soha sem voltunk, most, amikor sem a

konstruktív ellenállásnak, sem a lázadásnak a legcsekélyebb jelei sem mutatkoznak – nem vágyalom ez?

Valamely rendszer gyökeres megváltoztatásához két feltételnek kell teljesülni, mégpedig egyidejűleg. Nagyfokú, széleskörű népelégedetlenségnek kell kifejlődnie, és az uralmon lévők kapkodásának, elbizonytalanodásának kétségtelen jeleit kell meglássa a nép. A népi elégedetlenség tényezője ma még alig van jelen, morajlását csak az veszi észre, aki nagyon odafigyel. Ez az előregedett korfájú nép azonban ma még vár, de már keresi, mit fog megragadni a következő pillanatban. A vezetés elbizonytalanodásának jelei sokkal kézzelfoghatóbbak. Ez a kormány és mögötte az elit belebonyolódott a hazugságaiba, és Gyurcsány a maga hatpercesével a közszolgálati televízió megszakított adásában elmondta a maga 56-os Gerő-beszédét, ország-világ előtt kinyilvánította, hogy alkalmatlan a miniszterelnökségre.

Teljes analógiát ne várjon senki, de tény, hogy minél több jele mutatkozik a vezetés bizonytalanságának, annál bátrabb és hangosabb lesz a nép. Elérkeztünk utunknak arra a pontjára, amikor a nép egyre számosabb csoportjai veszik számba sérelmeiket. A közönyt felváltja az utálat és az utálat tárgya most már a kormány, a gyarmati bur-zsoázia, a kizsákmányolók rétege. Az a nép, az a falu, az a volt munkás, aki és amely féltette a hetvenes-nyolcvanas években szerzett kis szerzeményeit, létbiztonságát, a telket, a Trabantot, a kiskaput, ma nem tud kimenni a telekre, és mindent egybevetve rosszabbul él, mint akkor élt. A felismerés folyamata megállíthatatlan. Az átmentett rendszer, a volt nómenklatúra és az idegeneket kiszolgáló hazug rendszere alá van aknázva. De van ennek a helyzetnek egy különös veszélye is. Megint, miként már annyiszor, nincs készen a változás vezérkara, a rendszerváltó értelmiség. Nincs program és nincs cél kitűzve. A Fidesz mintegy ráül a képtelen helyzetre, de nem alkot rendszerváltó programot, hanem csak rendszeren belüli reformokra törekszik. Ez tönkre is teheti a nemzet előtt álló lehetőségeket. Most mindenkinek meg kell éreznie az idő parancsszavát. Korunknak egyetlen magyar imperatívusza van: mindenestül elsöpörni ezt a rendszerváltás utáni hazug rendszert. Ehhez viszont kell egy olyan jelentékeny társadalmi erő, amelynek vannak hatalmi jogosítványai, amely lényegében benne van a hatalomban – miként ötvenhatban Nagy Imre – és önmagán felülemelkedve a változást követelő nép élére tud állni. Bármilyen rend-szer megdöntéséhez feltétlenül szükség van egy belső, a hatalmat és az anyagi eszközöket legalább részben birtokoló erőre, amely átáll a változás, a forradalom oldalára. Ez így volt 1956-ban is, és így indult 1987-ben is, Lakiteleken. Ezt verték szét elsőnek nemzetközi segédlettel az idegenség megbízottai, a liberálisok.

A mai magyar helyzet különös szeren-csétlensége a belső gyengeség és a túlerő külső szorítása. A Fidesz a jelenlegi állapotában még nem alkalmas a programalkotásra és forradalmi változás levezénylésére, és még át sem állt. Az egész folyamat kezdeményezője, a MIÉP ki van szorítva, és nincsenek anyagi eszközei. Igazságtalan tehát a végletekig tűrő és hiszékeny népet okolni: a változásnak még nincs vezérkara, értelmisége. Ez a valóság. A harapófogó másik foga a világhelyzet. Vereségeik, vesztett háborúik, a Távol-Kelet és Kína megerősödése folytán a megszálló, gyarmatosító erőknek sürgősebb általában Európa, és különösen Magyarország megtörése, a szálláscsinálás befejezte után a megszállás és a betelepítés elkezdése. Az idő az USA-t és Izraelt szorítja. Sajnos a képességük – különösen a magyarsággal szemben – megvan a gyors bekebelezésre. Most minden egy világválság közegében történik. Háború dúl, amely egy sajátos, ravasz, rejtett és nyílt, bombás és bomba nélküli, de minden eddiginél kegyetlenebb világháborúvá fog terebélyesedni. S ebben a helyzetben van Magyarországnak egy minden eddiginél mihasznább kormánya, amely

bármilyen háborús érdekek oltárán hajlandó feláldozni a népet és a nemzetet, s ugyanekkor ebben a helyzetben nincs készen az az erő – habozik és menekül a feladat elől –, az az értelmiség, amelyik ebben a helyzetben csak a nemzet megmentésével kellene hogy törődjék. Most egy olyan vezérkar kell, amelyik érzi az idő paran-csát, amelyik megteremti a nemzetmentés új rendszerét, akár forradalom árán is. És a hazaárulókat elzavarja. A magyar társadalom a stabilitás paradicsoma – mondják. Pedig a magyarság a megsemmisülés szélén tántorog, csak hogy a magyar nép elbódított tömegei erről a tényről, a megsemmisülésről nem is tudnak. Ha pedig eljut egyes részeikhez a hír, nem törődnek vele, közönyösek iránta.

Minél inkább terjed a háború tüze, a gyarmati burzsoáziánkat megbízó, etető idegen erők annál inkább és annál gyorsabban akarják hazánkat bekebelezni. Ami most folyik az országban, amit közönségesen Gyurcsány-csomagnak neveznek, az ennek a felgyorsított bekebelezésnek az első offenzívája. A gazdasági és pénzügyi térdre kényszerítés. Szó sincs itt reformról, államháztartási hiányról, a hatékonyság növeléséről, ez, ami most történik, a megszállás cunamijának első hulláma, amelyben a nélkülöző magyarnak kedvet kell kapnia, s szükségét kell éreznie, hogy előbb egy tál lencséért, majd egy fél tál lencséért, s végül egy üres csajkáért odaadja maradék országát az idegeneknek. Ehhez kell a Gyurcsány-kormány és a csomagja, ehhez kell a komprádor burzsoázia, de ehhez kell a csak parlamenti vitákkal harcoló ellenzék, a csak a csomag ellen küzdő, és nem a személyeket is elkergetni akaró ellenzék.

A két ma kormányzó párt választás előtti hazudozásai, a választási csalások rendszerré váló következetessége, majd a választás után bejelentett megszorítások mind-mind csak keretét adják a végső kiürítésnek. Elvenni és idegen kézre adni a földet, megszüntetni a maradék iskolát, felszámolni a történelmi önkormányzati rendszereket, tönkretenni az egészségügyi rendszert, a közlekedés korlátozásával és az áfa emelésével helyhez kötni a jobbá-gyot, együttesen végső kilátástalanságba és megmerevedésbe taszítani a magyarságot. Minden politikai meggondoláson is túlcsapó gengszterizmussal a tűrés emberileg elképzelhetetlen fokába behajszolni az egykor szabad magyar népet, 1956 népét. Mert kell az ország.

Ezt a célt a Palesztinában száz éve begyakorolt technikával egy gátlástalan, maffiózókból álló, minden felelősségérzetet nélkülöző kormánnyal, a végletekig engedelmessé tett néppel és pótcselekvésbe menekülő értelmiséggel és ellenzékkel, vagyis a teljesen lefejezett közösséggel lehet elérni. Amikor rájöttek, hogy Medgyessy nem eléggé maffiózó, kerestek egy igazit. Amikor megrendült a bizalmuk Orbánban, elvették tőle a folytatás lehetőségét, s amikor az ellenzékben töltött négy év alatt sem tudta visszaszerezni, ismét a kispadra ültették. A Fidesz ugyan a saját súlyos hibái miatt veszítette el a választást, de ezeket a hibákat csak azután követte el, miután Orbánnal közölték, hogy ismét nem kap nemzetközi bizalmat. Az ország végső kiürítéséhez nem ő kellett. Hiába szedte el a MIÉP szavazóinak a felét, hiába bizonygatta, hogy neki a Likud szövetségese, nem bíztak meg benne. Valószínű, hogy az ország végső, gyors kiürítésének a programját nem is vállalta. A nemzetközi maffiának, Brüsszelnek, New Yorknak, Tel-Avivnak az Apró-klán hétpróbása kellett.

Itt tartunk ma. Van kormány, de valójában nincs, mert kormányzásra alkalmatlan. A kormánynak van csomagja, de valójában nincs, mert amit meg akar oldani, azt így még ideiglenesen sem lehet megoldani. Az adósságválságból csak az adósságok nagy részének elengedésével vagy átütemezésével lehet kikecmeregni. A ma-gyar gazdaságnak, pénzügynek, államháztartásnak az a baja, hogy külföldre áramlik ki belőle a pénz, mégpedig az ide adókedvezményekkel és más törvénytelen, korrupciós juttatásokkal becsalogatott, s még mindig állandóan ünnepelt, elbódított tömegei még nem tudják, hogy csomagáldozatuk

hiábavaló. A lázadás akkor fog kitörni, amikor a tömegek megtudják, hogy áldozatuk, a rájuk rótt megszorítás nem-csak kegyetlen – azt még elviselnék –, hanem értelmetlen is. Ezt már nem. Ilyen a természetük, magyarok. Most ahhoz az állapothoz közeledünk, amikor a tömeg rájön, hogy a megszorítás számára csak újabb megszorítást eredményez. Nem a felemelt, kifizethetetlen gáz- vagy fűtésszámla fogja felháborítani az embereket, hanem az, hogy értelmetlenül sarcolták meg őket, és valakik a bajukból, nélkülözésükből még hasznot is húznak.

Felvilágosodás nélkül nincs forradalom. A felvilágosodás, ha lassan is, elkezdődött. A kormány, a megbízottként, ügynökként dolgozó gyarmati burzsoázia ezt a felvilágosodást nem tudja megakadályozni. Mert a parancs szerint neki a térdre kényszerítést kell minél előbb végrehajtani. A kormányt az itt dolgozó Moszad-tisztek sürgetik. Kell a magyar föld, mert hiába bombáznak, hiába pusztítanak, gyilkolnak anyákat és gyermekeket, pontosan tudják, hogy előbb-utóbb üt az órájuk, és új élettér kell nekik és a folytonos háborúban egyszer csak összeroppanó társadalmuknak. Most Libanon fele már romokban van, és rengeteg a halott, Irak ég, és önmagát is gyilkolja. Sehol, ahol megígérték, a demokrácia csírái sem bújtak ki, csak a halál arat mindenütt, ahová betették a lábukat. Izrael és az USA erkölcsi megítélése a világban igen mélyre süllyedt. Ennek történelemalakító hatását semmilyen katonai túlerővel és semmilyen erőszakkal nem lehet kivédeni. A magyar nép sem ezt a tényt, sem pedig azt, hogy az ő földje van kijelölve ennek a hibás háborús politikának és erőszaknak következtében menekülni kényszerülő tömegek új életteréül, még nem tudja. A jelenlegi hatalom minden erőfeszítése arra irányul, hogy ezt a körülményt a nép elől elrejtse. A nép még csak szenved. A hazavesztés még nincs a tudatában. Ebben is van egyelőre egy súlyos ellentmondás. Mert minden forradalmi változás, minden rendszerváltozás csak nemzeti lehet. De az eszméket, a nemzeti eszméket a népnek fentről, az értelmiségtől kell kapnia. S egyelőre nem kapja. A MIÉP-et pedig azért szigetelik el következetesen, hogy ebből az egyetlen forrásból se kaphassa.

Mégis egy kikerülhetetlen változás előtt állunk. A történelem által rárótt feladat elől senki sem menekülhet. A felvilágosodás be fog következni.

A kormány tehetetlen, mert ott áll a háta mögött az UZI géppisztolyos, és sürgeti. Nem léphet vissza, mert lelövik, mint Sztalin géppisztolyai a német arcvonal előtt megtántorodó szerencsétlen muzsikot. Ebből az következik, hogy vagy menetrendszerűen, elkerülhetetlenül fogunk megérkezni egy dél-amerikai típusú, értelmetlen gettólázadásba, a feltört és kirabolt üzletek törmelékhalmaiba, az értelmetlen halálba és a program nélküli lázadásba, vagy idejében észbekap értelmiségünk, és megalkotjuk a rendszerváltás új programját, a kommunisták és posztkommunisták nélküli politikai életet, a felelősök megbüntetését, kedvezményeik azonnali elvonását.

A nem liberális és posztkommunista pártokban és a pártokon kívül, avagy a pártok között, szunnyadva és elnyomva, lábhoz tett fegyverrel és szúrós szemekkel már ott áll egy fiatal és középnemzedéki értelmiség, kisvállalkozói réteg, egy hadparancsot váró sereg, amely ha még sokáig nem kap hadparancsot, maga ír magának. A felvilágosodás vezérkara, akár akarja a Fidesz vezetősége, akár nem, megteremtődik. Ha a tábornokok nem, a tisztikar és a legénység megérzi, hogy ütött a támadás órája.

Ez itt most élet-halál kérdés. Ha a magyar értelmiség Fidesz-kötődésű része és maga a Fidesz nem hagyja abba a pótcselekvésesdit, ha továbbra is csak választási szemrehányásokba menekül, ahelyett, hogy a felvilágosodást szervezné és – igen – az ellenállást, akinek úgy jobban tetszik, a forradalmat, akkor ez az értelmiség és ez a párt felelőse és okozója lesz az

értelmetlenség lázadásának – és eredménytelenségének. A harcnak eszme kell, a hazát most csak céllal szabad szeretni.

Sajnos azonban a Fidesz és Orbán most megint egy halogató, pótcselekvésnek minősíthető tervvel állt elő. Megint aláírásgyűjtésbe fognak, és ezzel akarják Gyurcsányéktól kikövetelni, hogy vonják vissza a megszavazott Gyurcsány-csomagot. Orbán Viktor július 30-án reggel a Kossuth rádió Vasárnapi Újság című műsorában hangsúlyozta, hogy nem a kormány megdöntése a cél, hanem csak a csomag visszavonása. Ha a kormány visszavonja a csomagját, maradhat még három évig, sőt, ha addig összeszedi, még újabb négy évig. Ez a mondat a behódolás mondata volt. Orbán, ha ezután is tartja magát ehhez, néhány hónap múlva szembetalálkozhat a népharaggal, azokkal a volt híveivel, akik nemcsak Gyurcsány eltávolítását, hanem esetleg az életét fogják követelni. Bizonyosan lesznek majd köztük provokátorok is, akik Orbán életét is a kiiktatandók közé ordítják.

Orbán most az önkormányzati választásokon elérhető legjobb Fidesz-eredményért, a számszaki győzelemért küzd, és ezt el is érheti. Megnyer egy csatát, és végleg elveszti a magyar háborút. Ezt a mondatot semmiképpen nem lett volna szabad kimondania. Tudnia kell, hogy a magyarság megmaradásához Gyurcsány és egész maffiatársulata, az egész SZDSZ–MSZP-bagázs végleges eltávolítására van szükség, ami szükségképpen nem kell, hogy a baloldaliság, a baloldali gondolkodás kiküszöbölését jelentse.

Kinek tett újra ajánlatot, engedményt Orbán Viktor?

A kijelentés a mindennapi, gyakorlati politika szempontjából is hibás volt. Gyurcsány ugyanis gátlástalan, és mivel minden mindegy számára, a csomagja egy részét éppen az önkormányzati választás előtt fogja visszavonni, vagy valamelyik bizottsága javaslatára enyhíteni. A sajtója pedig ezt nagy visszavonásnak, enyhülésnek, peresztrojkának és glasznosztynak fogja mondani. Gyurcsány mindent a pénzért tesz. Az országba 2013-ig sokmilliárd eurónak kell az ígérek szerint beérkeznie. A most a kormány fölibé állított bizottságok éppen arra szolgálnak, hogy ezeket a pénzeket a kebelbeli társaságokba csatornázzák, és a magyar népnek ebből semmi se jusson. Inkább le fognak mondani a pénzek egy jelentős részéről Brüsszel javára, hogy az szemet hunyjon a magyar felhasználás maffiás volta fölött. A Brüsszel és Izrael által meghatározott mennyiségű pályázatot inkább elvesztik, de ami bejön, az hozzájuk dőljön. Megkapják a támogatást a csomag enyhítésére, mert Európában már minden lehetséges. Ezt is megajánlja nekik Orbán furcsa gavallériával? Nem éppen ellentétesen kellene gondolkoznia annak, aki előnytelen, rossz belépésünknek egyik fő felelőse? Egy fillért se Bajnainak, Surányinak, Gyurcsánynak, Leisztingernek, mindent az oly hön szeretett kis- és középvállalkozóknak, a magyar társadalomnak.

Az önkormányzati választás fontos, mi is, a Magyar Út és a Harmadik Út is, a MIÉP is jó eredményt akarunk elérni, és sok tisztességes képviselőt szeretnénk bejuttatni. Jók az esélyeink, és mindent megteszünk, ami tőlünk telik, közös esélyeink megragadásáért is. A tisztességes kéznyújtásra tisztességgel válaszolunk. De az önkormányzatokban való megerősödést csak egy lépésnek tekintjük a rendszerváltáshoz. Gyurcsány Ferenc és bandája tovább kormányon nem maradhat.

Ennek most már nem politikai oka van, hanem egyszerűen az alkalmatlanság. Gyurcsány bebizonyította, hogy egy apró bábaasszonyi ügyetlenség következménye. Csak négyszer lett fejre ejtve, holott ötször kellett volna. És ugyanilyen az egész kormánya is, amely semmit nem képes megoldani. Vezetésképtelen. Gyurcsányt nem politikai okból, nem KISZ-titkári múltja miatt fütyülik ki mindenütt, ahol megjelenik, hanem alkalmatlansága miatt.

Gyurcsány az elmúlt hét közepén kiharapott magának hat perc főműsoridőt a magyar

közzszolgálati televízióból. Mindenki azt hitte, hogy van valami igen fontos mondanivalója. Bejelentett valamit. Hív vagy küld valakiket valahová. Feloldja vagy elrendeli a taxisblokádot. Amnesztiát hirdet. De nem ez történt. Gyurcsány nem mondott az égvilágon semmit. Nos, ez megengedhetetlen. Egy miniszterelnök ezt éppen ebben a kiélezett világhelyzetben és ebben a feszült, áremelésekkel terhes belpolitikai helyzetben egyszerűen nem engedheti meg magának. Ez maga az alkalmatlanság.

Aki ezt meg meri tenni, annak szemernyi önkritikája nincs. Aki ezt meg meri tenni, az oly mértékben zavarodott, hogy azt gyógykezelní kell.

De mélyebb jelentése is van ennek a zavarodottságnak: Gyurcsány az általa képviselt hatalom, a kormány zavarodottságát, teljes bizonytalanságát, kapkodását fejezte ki. Bekövetkezett a változás, a forradalom egyik előfeltétele, a hatalmon lévők megzavarodása. Mert Gyurcsányt senki nem akadályozta meg a nevetségessé válásban. De ennél tovább kell mennünk. Mert erre rá hangzott el Orbán szájából, hogy ha visszavonja a csomagot, maradhat. Ez a nevetségés bábatévedés?

Nem! Gyurcsánynak és bandájának, ha visszavonja a csomagot, ha nem, mennie kell. A magyarság nem tűrhet tovább. A változás programját meg kell alkotni. A nép elégedetlenségéből nemzeti forradalmat kell fellángoltatni. Az önkormányzati választást természetesen, de csak melleleg meg kell nyerni, és ahonnan csak lehet, ki kell füstölni a liberálisokat és a liberálbolsíkat.